

MATTHEÛS

6:13-15

De bede om Gods hulp om verzoeking te
doorstaan en van de boze verlost te worden.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/6-13-15-deel-6

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Wat 'leid ons niet in verzoeking' betekent	6 min	3
2	Parallellisme verklaart de laatste bede	5 min	6
3	Zonde overwinnen vraagt Gods hulp	6 min	8
4	Meer dan vergeving: bevrijding van zonde	4 min	11
5	Waken en bidden om heilig te leven	4 min	14
	Om verder te lezen		16

1

Wat 'leid ons niet in verzoeking' betekent

Vandaag komen we bij de laatste bede van het Onze Vader in de Bergrede, die in Mattheüs 6 staat. Het gebed staat in vers 9 tot en met 13, en de laatste bede staat in vers 13. Daar krijgen we de opdracht om deze woorden te bidden:

En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot
in eeuwigheid. Amen.

MATTHEÛS 6:13

Dit is misschien wel een van de moeilijkste beden in dit gebed om te begrijpen, eenvoudigweg omdat we God vragen ons niet in verzoeking te leiden. Maar wat wordt hiermee verondersteld? Wordt hiermee verondersteld dat God ons in verzoeking zou leiden als we dit niet baden? Staat er in Jakobus 1 niet:

Laat niemand zeggen, als hij verzocht wordt: Ik word door God verzocht. God immers kan niet verzocht worden met het kwade en Hij Zelf verzoekt niemand.

JAKOBUS 1:13

Het is niet Gods taak om mij tot zonde te verleiden. Waarom zou ik Hem dan vragen dat niet te doen, aangezien Hij mensen niet tot zonde verleidt?

Er zijn verschillende manieren om met deze zinsnede om te gaan. Ik denk dat mensen er vaak moeite mee hebben gehad vanwege precies dit probleem. Eén ding dat we kunnen constateren, is dat God ons weliswaar niet met het kwaad verzoekt, maar ons soms wel naar de plaats leidt waar we met verzoeking te maken zullen krijgen. Dat

betekent niet dat God ons verzoekt. Het betekent dat Hij toestaat dat de vijand ons verzoekt. We kunnen dit bijvoorbeeld heel duidelijk zien in de eerste verzen van Lukas 4, waar staat:

Jezus, vol van de Heilige Geest, keerde terug van de Jordaan en werd door de Geest naar de woestijn geleid, waar Hij veertig dagen verzocht werd door de duivel.

LUKAS 4:1-2

Hier werd Jezus beslist door God geleid. En waarheen werd Hij geleid? Hij werd in een toestand en op een plaats van verzoeking gebracht.

Als we de woorden van Jezus zo opvatten, zouden we dus bidden dat God dit niet met ons doet: leid ons niet naar een plaats van verzoeking. Toch lijkt dat niet echt gepast, want Jezus gaf aan dat verzoeking, beproevingen, moeilijkheden en struikelblokken een onvermijdelijk deel van het leven zijn. Om je de waarheid te zeggen: als ik verzoeken onder ogen moet zien, word ik er liever door God naartoe geleid. Dat wil zeggen dat ik liever heb dat Hij bepaalt met welke verzoeken ik te maken zal krijgen, dan dat ze eenvoudigweg willekeurig op mij afkomen. Ik zou God willen volgen, zelfs als dat pad door een plaats van verzoeking liep. Ik weet namelijk dat Hij Degene is Die leidt, en daarom zal de verzoeking waarmee ik te maken krijg niet zwaarder zijn dan ik kan verdragen.

Dat wordt mij gezegd in 1 Korinthe 10:13. In 1 Korinthe 10:13 staat:

Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

1 KORINTHE 10:13

Dit is alleen een belofte aan christenen. Dit is geen algemene belofte aan niet-christenen. Dit is een belofte aan het volk van God, aan wie deze brief geschreven is. Als je christen bent en voor je behoud op God vertrouwt, dan geldt voor jou de belofte

dat God niet zal toestaan dat je boven je vermogen wordt verzocht. Hij zal je daar in ieder geval niet naartoe leiden.

We weten zeker dat christenen soms voor de verzoeking bezwijken en zondigen. Betekent dit dat God Zijn belofte hier niet is nagekomen? Dat God inderdaad heeft toegestaan dat ze boven hun vermogen werden verzocht? Nee, dat betekent het niet. Het betekent dat God wel degelijk een uitweg heeft geboden en dat het niet absoluut noodzakelijk was dat ze voor de verzoeking bezwaken. Maar die persoon heeft die uitweg veronachtzaamd, is op eigen kracht regelrecht de verzoeking ingelopen en is terechtgekomen in een toestand waarin God nooit bedoeld heeft dat die persoon terecht zou komen: een plaats waar die persoon kon worden verzocht boven wat zijn natuurlijke kracht kon verdragen en overwinnen. Daarom bezwijkt die persoon.

Maar dit weten we wel: God kan mij op Zijn pad in omstandigheden brengen waarin ik verzocht word. Stel bijvoorbeeld dat mijn pad dat van iemand anders kruist en die persoon op de een of andere manier verzoeking in mijn leven brengt. Is het dan onmogelijk dat God mij langs die weg leidt? Nee, natuurlijk niet. God leidt christenen en leidde zelfs Jezus regelrecht naar de verzoeking toe. Moet ik wensen dat dit niet gebeurt? Als het niet zou moeten gebeuren, denk ik niet dat God het zou doen. Ik denk dat dit deel uitmaakt van Gods handelen in mijn leven.

Op deze manier leert Hij mijn handen de strijd. Hij staat toe dat ik verzoeken onder ogen zie, zodat ik sterker kan worden in het weerstaan ervan en een van Zijn strijders kan worden die zelfs in gevaarlijkere situaties te vertrouwen is. Het is een oefenterrein. We weten dat God pasbekeerde christenen beschermt tegen bepaalde verzoeken waarmee Hij hen later wel te maken zal laten krijgen.

We zien hier een beeld van hoe God de kinderen van Israël uit Egypte leidde. Er wordt ons uitdrukkelijk verteld dat Hij hen niet langs een bepaalde route meenam, omdat Hij niet wilde dat ze in dat vroege stadium met vijanden te maken kregen. Dat zou hen ontmoedigen en misschien zouden ze naar Egypte terugkeren. Maar later, nadat ze God veertig jaar lang hadden gevolgd, liet Hij wel toe dat ze tegenover veel vijanden kwamen te staan en veel veldslagen moesten leveren. Maar God wil niet dat zwakke mensen te maken krijgen met verzoeken die zwaarder zijn dan ze aankunnen. En Hij wil niet dat sterke mensen nooit met enige verzoeking te maken krijgen. Het

maakt dus deel uit van Gods leiding in ons leven dat Hij ons volwassen laat worden en ons sterker maakt door ons in afgemeten mate aan beproeving bloot te stellen. Het is alsof je een bodybuilder bent of voor een marathon traint. De eerste keer dat je ervoor gaat trainen, loop je geen ruim tweeënveertig kilometer. Misschien begin je met vijf kilometer, of acht kilometer, of minder, maar je bouwt het op. Zo wil God ook dat we bepaalde uitdagingen aangaan. Zonder die uitdagingen zouden we nooit sterker worden.

2

Parallellisme verklaart de laatste bede

Waarom zouden we dan bidden dat God ons niet in verzoeking leidt, als zo'n leiding in feite deel kan uitmaken van Zijn geopenbaarde plan? Wat betekent dit gebed? Ik geloof dat dit gebed een dichtelijke vorm heeft. Als je een andere Bijbel gebruikt dan de King James Version — en ik zeg niet dat je de King James niet zou moeten gebruiken; ik maak hier alleen een opmerking — dan geldt dat de King James Version de enige Bijbel is waarvan ik weet dat dichtelijke passages daarin niet in dichtvorm worden weergegeven.

Wat ik daarmee bedoel, is dat in de King James Version ieder vers precies zo is vormgegeven als ieder ander vers. Elk vers staat als een afzonderlijke alinea. In de meeste moderne vertalingen, waaronder de New King James, zijn bepaalde passages niet als gewone alinea's vormgegeven. Ze zijn vormgegeven als dichtregels. Als je je afvraagt wat ik bedoel, blader dan bijvoorbeeld eens naar de Psalmen, Job of bijna om het even welke passage in de profeten. Dan zul je zien dat veel passages daar, zoals ze op de bladzijde zijn weergegeven, de vorm van dichtregels hebben en niet simpelweg van gewone alinea's.

Als jij zo'n Bijbel hebt en je kijkt naar Mattheüs 6, dan zul je zien dat ook het Onze Vader in dichtregels is weergegeven. De reden daarvoor is dat het veel kenmerken van Hebreeuwse poëzie heeft. Een van de voornaamste kenmerken van Hebreeuwse poëzie is parallellisme. Dat wil zeggen dat hetzelfde tweemaal wordt gezegd: twee parallelle zinnen of zinsdelen die elkaar versterken, verduidelijken of eenvoudigweg extra nadruk geven.

Zo zie je bijvoorbeeld de uitspraak in vers 10 van Mattheüs 6:

Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.

MATTHEÛS 6:10

Je zou kunnen stellen dat dit parallelle gedachten zijn.

‘Uw Koninkrijk kome’ betekent hetzelfde als:

Laat op aarde gebeuren wat U wilt, net als in de hemel.

Wanneer Gods wil op aarde wordt gedaan zoals in de hemel, is dat het moment waarop Zijn Koninkrijk gekomen is. In Hebreeuwse poëzie wordt hetzelfde idee vaak tweemaal achter elkaar uitgedrukt, met iets andere woorden. Dat zie je bijvoorbeeld heel duidelijk in de Psalmen. Dat is een dichtelijk middel om nadruk te leggen en iets te verduidelijken.

Dat is volgens mij wat we in Mattheüs 6:13 aantreffen, waar staat:

En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

MATTHEÛS 6:13

Dat wil zeggen dat:

Breng ons niet in verleiding.

wordt verduidelijkt, aangevuld of benadrukt door het tweede zinsdeel:

Red ons van de duivel.

Als dat waar is, betekent het eerste zinsdeel waarschijnlijk het volgende: terwijl U mij leidt, God, leidt U mij misschien naar een plaats van verzoeking. Maar leid mij er niet alleen maar in; verlos mij er ook weer uit. Leid mij er niet alleen maar naartoe. Leid

mij niet de plaats van verzoeking in; leid mij erdoorheen, naar de andere kant. De gedachte wordt aangevuld door de uitspraak:

Maar red ons van de duivel.

Het idee is dat ik niet van de boze verlost kan worden, tenzij ik op de een of andere manier aan een confrontatie met hem word blootgesteld. Wanneer ik met de boze word geconfronteerd, heb ik het nodig dat ik van hem word verlost. Wanneer ik in een kuil val, is dat het moment waarop ik eruit getrokken en uit die kuil verlost moet worden. Ik hoef alleen van verzoeking verlost te worden als ik me erin bevind. Als ik met verzoeking te maken krijg, heb ik verlossing daaruit nodig.

Het gebed is dus niet: “Laat niet toe dat ik verzocht word”, maar: “Leid mij niet alleen maar in verzoeking, maar breng mij er ook veilig aan de andere kant weer uit. Laat de boze die mij verzoekt er niet in slagen mij ten val te brengen en laat hem er niet in slagen mij te vernietigen.”

Ik geloof dat dit met dit verzoek wordt bedoeld: Gods leiding kan mij op het pad van verzoeking brengen. Misschien wil God zelfs dat ik daarmee beproefd word. Ik moet echter bidden dat Hij mij er niet alleen maar in zal leiden, maar mij er ook weer uit zal verlossen. Ik zal door de ervaring van verzoeking heen worden geleid en er niet worden binnengeleid om vervolgens te worden achtergelaten.

Dat is volgens mij wat het gebed inhoudt. Het idee is: welke verzoeken U ook wilt dat ik onder ogen zie, breng mij er alstublieft veilig doorheen, zodat ik er niet aan bezwijk. Verlos mij alstublieft uit de klauwen van de vijand. Laat mij niet in de verzoeking in de steek.

3

Zonde overwinnen vraagt Gods hulp

Wat hier voorondersteld wordt, is dat verleiding een verschijnsel is waarbij we God nodig hebben om er weerstand aan te bieden. Ik heb verschrikkelijk veel medelijden met mensen uit andere religies die weten dat bepaalde dingen waartoe ze verleid worden verkeerd zijn, en die toch God niet in hun leven hebben. Misschien geloven ze

wel in een of ander goddelijk wezen, maar omdat ze geen volgelingen van Jezus Christus zijn, hebben ze geen persoonlijke, innige ervaring met God Zelf, Die in hen woont en hun kracht geeft. Ze worden geconfronteerd met verleidingen en hebben zelfs gedragsnormen die voor hen betekenen dat ze die verleidingen moeten weerstaan, maar ze moeten dat in eigen kracht doen. Ik heb uit ervaring geleerd dat verleiding niet in eigen kracht weerstaan kan worden, althans niet elke verleiding. Ik zal niet ontkennen dat er sommige verleidingen zijn die niet al te moeilijk te overwinnen lijken. Maar ieder mens wordt regelmatig geconfronteerd met verleidingen die hij zelf niet volledig kan overwinnen.

Ik heb het niet per se over verleidingen om een moord te plegen. Er zijn veel mensen die God niet kennen en die nooit ernstig in de verleiding komen om een moord te plegen. Of de geringe verleiding daartoe die ooit bij hen opkomt, kunnen ze overwinnen. Ik heb het gewoon over elke verleiding: de verleiding om hoogmoedig te zijn, de verleiding om jaloers of afgunstig te zijn, de verleiding om iets te begeren, de verleiding tot wellust, de verleiding tot woede. Ook dit zijn verleidingen.

Als je mij wilt vertellen dat je zonder Gods hulp al die verleidingen kunt overwinnen en nooit boos kunt zijn, nooit hoogmoedig, nooit afgunstig en nooit wellustig, dan beweer je iets waaraan ik volgens mij wel moet twijfelen, omdat ik te veel mensen heb gekend. Ik denk dat ik duizenden mensen heb gekend, en ik geloof niet dat ik ooit iemand heb ontmoet die alle verleidingen heeft overwonnen. Zelfs christenen hebben niet alle verleidingen overwonnen, laat staan mensen die niet belijden christen te zijn.

De reden is dat je zonder Jezus de zonde in je leven niet kunt overwinnen. Zonder Jezus kun je bepaalde gedragingen overwinnen. Er zijn bepaalde gedragingen waarvoor je een of ander psychiatrisch medicijn kunt nemen, of waarvoor je een twaalfstappenprogramma kunt doorlopen. Of je kunt eenvoudig je wilskracht vergroten en stoppen met roken of iets dergelijks. Er zijn bepaalde gedragingen waarmee je zelfs als niet-christen kunt stoppen. Maar je kunt de zonde niet overwinnen. Zonde is de fundamentele gerichtheid op het bevredigen van jezelf, in plaats van op het behagen van God.

Zonde is dat je gehoorzaamt aan wat jij wilt doen in plaats van aan wat God wil dat je doet. Die neiging om onszelf te bevredigen zit diepgeworteld in onze natuur. Zelfs als ik een filantroop ben en geen christen, zelfs als ik iemand ben die het echt fijn vindt om andere mensen te helpen, is mijn motivatie om dat te doen over het algemeen waarschijnlijk erg zelfzuchtig. Ik help mensen onder andere graag omdat het mij een goed gevoel geeft, en dat is goed. Maar ik doe het ook onder andere omdat ik graag wil dat mensen weten dat ik het soort mens ben dat andere mensen helpt. Ze zullen positief over mij denken. Ze zullen denken dat ik een vrijgevig mens ben. Ik zal naam maken. Misschien wordt er ooit een monument naar mij vernoemd. Het is zelfzucht. Het is niet op God gericht.

Die fundamentele neiging om het eigenbelang te dienen zit in ieder mens. Dat is wat ik versta onder de zonde waarover Hebreëën 12:1 spreekt:

Welnu dan, laten ook wij, nu wij door zo'n menigte van getuigen omringd worden, afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt,

HEBREEËN 12:1

Wanneer we ertoe verleid worden aan deze zonde toe te geven — de zonde van jaloezie, de zonde van hoogmoed, de zonde van woede, de zonde van hebzucht of wat dan ook — zal die verleiding ons op de een of andere manier overwinnen, tenzij God Zelf ons ervan verlost.

Toen Jozef, de man van Maria, door een engel te horen kreeg dat Maria's zwangerschap niet het gevolg was van ontrouw aan hem, maar een wonder van God, en dat het kind dat zij ter wereld zou brengen de Messias Zelf zou zijn, zei de engel in Mattheüs 1 tegen Jozef dat Zijn Naam Jezus moest zijn, want:

en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

MATTHEÛS 1:21

Jezus leerde in Johannes 8, vers 32 tot en met 34, dat iemand die zonde doet een slaaf van de zonde is. Je kunt niet zomaar bij je zonde vandaan lopen. Je kunt niet gewoon besluiten: ‘Ik ga nooit meer zondigen,’ en vervolgens niet meer zondigen. Die macht heb je niet. Je bent een slaaf van de zonde en je moet van de zonde verlost worden. Dat je een slaaf van de zonde bent, blijkt hieruit: wanneer je in de verleiding komt iets te doen, doe je het, in plaats van die verleiding te weerstaan.

Je moet van de boze verlost worden. Je hebt de kracht van God nodig. Je hebt Jezus nodig om je van je zonden te redden, zoals de Schrift zei dat Hij zou doen. Dit gebed vooronderstelt daarom dat niemand zonder Gods hulp werkelijk consequent weerstand kan bieden aan de zonde. Telkens wanneer ik bid, moet ik bidden: ‘God, help mij. Verlos mij van de macht van de vijand. Vergeef mij niet alleen de zonden die ik in het verleden heb begaan’ — dat is de eerdere bede:

En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven.

MATTHEÛS 6:12

— ‘maar help mij om niet de ene zonde bij de andere te voegen.’

4

Meer dan vergeving: bevrijding van zonde

Veel mensen denken dat het normale christelijke leven er eenvoudig uit bestaat dat je God vraagt je te vergeven, vervolgens weer op pad gaat en zondigt en God vraagt je te vergeven, daarna weer op pad gaat en zondigt en God opnieuw vraagt je te vergeven. Je zondigt als christen net zo veel als voordat je christen was, met als enige verschil dat je om vergeving vraagt.

Als je die bumpersticker hebt gezien met de tekst: „Christenen zijn niet volmaakt, alleen vergeven”, dan zit daar een kern van waarheid in, maar er is ook iets nogal tragisch aan. Het is waar dat christenen niet volmaakt zijn en dat God de onvolmaaktheden van christenen kan vergeven. Toch zou het niet zo moeten zijn dat we zeggen: „Christenen zijn niet volmaakt; ze zijn alleen vergeven”, alsof er geen

verschil bestaat tussen de onvolmaaktheden van een christen en de onvolmaaktheden van een niet-christen. Het enige verschil is dan dat die van hen vergeven zijn. Een christen zou volmaakter moeten worden. Jezus zei:

Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.

MATTHEÛS 5:48

Christenen horen beter te zijn dan ze waren voordat ze christen waren. Ze horen de zonde in hun leven te overwinnen. Het christendom is niet gewoon een voortzetting van hetzelfde zondige leven als daarvoor, met als enige verschil dat we God elke dag om vergeving vragen, zodat we rein zijn en naar de hemel gaan, hoewel we nog altijd even zondig leven als daarvoor. Nee. Jezus zei dat we om vergeving kunnen bidden, maar dat we ook moeten bidden om bevrijding van verzoeking. Dat betekent dat we door een verzoeking heen komen zonder te zondigen. We worden eruit bevrijd. We bidden er dus niet alleen om dat God onze zonden vergeeft, maar ook dat Hij ons reinigt van alle ongerechtigheid en dat ons leven niet door zonde gekenmerkt zal worden.

Er zijn christenen die leren dat je in dit leven een punt kunt bereiken waarop je nooit meer zult zondigen. Ik hang die leer niet per se aan. Sterker nog, ik hang die leer niet aan. Als er mensen zijn die deze leer wel aanhangen en die erin slagen ernaar te leven, des te beter voor jullie. Ik wil jullie niet bekritisieren. Maar ik wil wel dit zeggen: Jakobus zei in zijn brief:

Want wij struikelen allen in veel opzichten. Als iemand in woorden niet struikelt, is hij een volmaakt man, die bij machte is om ook het hele lichaam in toom te houden.

JAKOBUS 3:2

Zelfs Jakobus, de apostel, rekende zichzelf nog tot degenen die soms struikelen.

Van tijd tot tijd struikelen we inderdaad en vallen we in zonde. We bezwijken inderdaad voor verzoeking, maar dat gebeurt alleen doordat we niet op onze hoede zijn. Het is nooit noodzakelijk, want God zal altijd een uitweg bieden als we ernaar zoeken. Maar we moeten er wel voor bidden.

Jij die een zonde in je leven hebt die je niet kunt overwinnen: misschien ben je christen en worstel je toch nog altijd met een bepaalde zonde. Misschien worstel je nog altijd met alcohol. Misschien worstel je nog altijd met geweld, met huiselijk geweld in je leven. Misschien worstel je met een wellustige gewoonte. Misschien is het pornografie, misschien is het masturbatie, misschien is het iets anders waarvan jij weet en waarvan niemand anders weet. Misschien zeg je: „Maar ik heb gebeden en me bekeerd en God gevraagd het te laten ophouden. Ik heb ervoor gezorgd dat ik verantwoording moet afleggen en ik heb allerlei dingen gedaan, en toch verval ik hier nog steeds in.”

Dat kan ik gemakkelijk begrijpen. De zonde is in ons, ook al zijn we behouden. We kunnen in zonde vallen. Maar ik zou je willen vragen: bid je elke dag, met overtuiging en terwijl je het werkelijk meent?

En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot
in eeuwigheid. Amen.

MATTHEÛS 6:13

De gedachte daarachter is dat God ons, als we bidden, zal helpen de verzoeking te doorstaan zonder dat we hoeven te vallen. Bidden betekent niet alleen dat je woorden uitspreekt. Het betekent dat we onze zaak aan Hem voorleggen als mensen die werkelijk hulp nodig hebben, die beseffen dat ze hulp nodig hebben en die erop vertrouwen dat Hij hun uitkomst zal bieden.

5

Waken en bidden om heilig te leven

Toen de discipelen Petrus, Jakobus en Johannes vlak voordat Jezus werd gearresteerd met Hem in de hof van Gethsémané waren, was Hij daar aan het bidden. We weten niet alles waarvoor Hij bad. Het enige gebed dat daar is opgetekend, is dat de drinkbeker, als het mogelijk was, aan Hem voorbij zou gaan. Maar Hij zei:

Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden.

LUKAS 22:42

Maar de discipelen vielen telkens in slaap, en Jezus gaf hun in Mattheüs 26:41 dit gebod. Hij zei:

Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.

MATTHEÛS 26:41

Trouwens, het Engelse woord „watch”, hier vertaald met „waak”, betekent wakker blijven. Dat deden ze niet. Ze vielen in slaap. Maar Hij zei:

Blijf wakker en bid, zodat jullie niet in verleiding komen.

Wat Hij zegt, is: „Jullie zullen worden geconfronteerd met een zeer sterke verzoeking. Jullie kunnen nu niet voorzien wat die zal zijn. Jullie hebben geen flauw idee wat er over een paar minuten staat te gebeuren. Ik wel. Maar Ik zeg jullie dat jullie sterk zullen moeten zijn. Er komt op dit moment een verzoeking op jullie af, en jullie moeten wakker blijven en bidden, zodat jullie niet in deze verzoeking vallen.”

Wat Jezus daarmee bedoelde, is dat je deze verzoeking zult overwinnen als je inderdaad wakker blijft en bidt. Je zult de middelen van God ontvangen, zodat je niet in deze verzoeking hoeft te vallen. Maar als je niet wakker blijft en bidt, zul je naar alle

waarschijnlijkheid bezwijken. Je zult verzocht worden en je zult vallen, omdat je niet hebt gebeden. Je bleef niet wakker om te bidden.

Dat is wat Jezus hier duidelijk maakt. Wanneer je bidt, zeg dan:

Verlos ons van de boze. Leid ons niet in verzoeking.

Het is duidelijk dat we bidden om kracht voor onszelf om een heilig leven te leiden.

Let hier eens op: in het Onze Vader staan drie beden die wij mogen bidden. Eén daarvan betreft onze lichamelijke basisbehoeften:

Geef ons heden ons dagelijks brood.

MATTHEÛS 6:11

Een andere betreft vergeving voor de zonden die we hebben begaan, waardoor we Gods heerlijkheid missen:

En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven.

MATTHEÛS 6:12

De derde bede is een gebed om heiligheid. We bidden dat God ons de kracht zal geven om elke verzoeking te overwinnen, zodat we werkelijk een heilig leven kunnen leiden. Dit maakt deel uit van ons dagelijks gebed.

Er zijn veel gemeenten en veel christenen die niet werkelijk een duidelijke visie op heiligheid hebben. Het enige wat hun bezighoudt, is: 'Ik moet naar de hemel, en dat betekent dat ik God moet vragen mij mijn zonden te vergeven. Dan ga ik naar de hemel.' Maar er komt meer bij kijken dan dat. God wil dat we, door onze gebeden en door de andere middelen die Hij ons heeft gegeven, de zonde in ons leven overwinnen, zodat zondigen geen gewoonte meer voor ons is.

Het kan gebeuren dat we in zonde struikelen. Dan moeten we ons natuurlijk bekeren, weer opstaan en het de volgende keer beter doen. Maar we maken van zondigen geen gewoonte. Het is niet de bedoeling dat je leven een leven is waarin je doorgaat met

zondigen, net zoals voordat je behouden werd, maar dan met vergeving. Je moet de zonde in je leven overwinnen. Daarom ben je nog hier. Daarom nam God je niet meteen op zodra je behouden werd. Hij heeft werk te doen in jouw leven, en een deel daarvan is dat Hij je handen leert strijden tegen de zonde.

Je moet bidden. Het eerste wapen in je strijd is bidden dat God je van de zonde zal verlossen. Daarmee komen we ook aan het einde van het Onze Vader.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 6:13
- Jakobus 1:13
- Lukas 4:1-2
- 1 Korinthe 10:13
- Mattheüs 6:10
- Hebreeënen 12:1
- Mattheüs 1:21
- Mattheüs 6:12
- Mattheüs 5:48
- Jakobus 3:2
- Lukas 22:42
- Mattheüs 26:41
- Mattheüs 6:11

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.